

Ny typ

av rekord och megasvår formation på

Sequential Games

Gary Wainwright

I oktober sattes ett helt nytt världsrekord i storformationssekvens, med totalt greppsläpp mellan formationerna. Sven Mörtberg, vår nya riksinstruktör, och Peter Ekström deltog från Sverige, som var ett av 30 representerade länder.

Men det var inte världsrekordet som var den verkliga utmaningen på Sequential Games i Perris Valley, Kalifornien.

Text: Linda Lundberg

Foto: Sven Mörtberg, Andrey Veselov, Gary Wainwright

Idigare sekvensrekord för storformation gällde det att 25 procent av hopparna behövde röra på sig mellan formationerna. De i mitten kunde vara stilla. Nu skulle alla släppa samtidigt och därefter ta nya grepp. 130 hoppare samlades på Skydive Perris i Kalifornien i oktober för att för första gången sätta officiellt rekord med de nya reglerna.

Peter Ekström med en av hoppningens verkligt stora legendarer, Jerry Bird, "father of relative work".

Peter Ekström

30 länder var representerade och hopparna hade i snitt 5 098 hopp och 22 år i sporten – 666 000 hopp totalt i gruppen. Sex flygplan användes i rekordet: fyra Skyvans och två Twin Ottrar.

Satt på första försöket

De erfarna hopparna gjorde först två träningshopp i 60-mannagrupper, sedan var det dags. 130 hoppare, två helt olika formationer med totalt greppsläpp mellan formationerna. – och det gick vägen.

”Det var väldigt kul att vara med om det här rekordet och så fantastiskt att vi satte det på första försöket. Så brukar det inte gå till. Vi blev jättegglada såklart”, säger Sven Mörtberg.

Peter Ekström håller med: ”Det är väldigt roligt att få vara med att sätta det första världsrekordet i en ny kategori. Komplexiteten och svårigheten med fullt greppsläpp har hoppat upp många snäpp, jämfört med tidigare.”

Peter tycker att organisatörerna presenterade en utförlig plan på förhand så att alla skulle veta var de skulle hoppa av, vart de skulle, i vilken ordning formatio-

nen skulle byggas. Hopparen i mitten håller en remsa i handen som är två meter lång, och när den första formationen satt släppte han den. Då visste alla att första formationen var komplett, att de skulle släppa och flyga till sin nya plats.

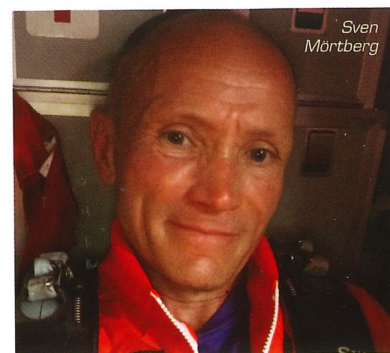
Och det viktigaste: hur man skulle bryta och tracka iväg på ett säkert sätt.

”Säkerheten är nummer ett, två och tre på dessa evenemang”, säger Peter.

Hopp med hög status

Att de skulle sätta det nya officiella rekordet var det aldrig någon som tvivlade på. Den stora utmaningen var andra delen i evenemanget – att göra den största juvelen någonsin. Hoppets organisatör, fransmannen Patrick Passe, designade en utökad variant av en hundramanna juvel genom att lägga till ett antal hoppare. Och vips var en ”sparkling jewel” född*.

”Formationen var det svåraste som har gjorts i den här storleksklassen. Om man

Sven Mörtberg

*Fotnot: Designen av större formationer är sällan likadana, ”officiella” namn finns inte heller. Det står organisatören fritt att form- och namnge hur hen vill.

är storformationsnörd har den betydligt högre status än rekordhoppet”, säger Sven.

Det svåra med juvelen är att alla hoppare tittar åt olika håll: ”Alla ingår i flera formationer samtidigt, både donuts och bipoles. Den är jättesvår att bygga. Alla ska komma in på rätt plats, i rätt tid och ligga helt still. Det gäller att alla gör rätt”, förklarar Sven.

En svår nöt

Först delade gruppen upp sig två 64-man- och gjorde två kompletta formationer var, men när grupperna slogs ihop visade sig juvelen vara en svår nöt att knäcka.

”Centrum av formationen byggdes snabbt och de yttre delarna gjorde många bra försök, men den bräckliga konstruktionen gjorde att minsta misstag straffade sig med vågor, förlorad tid och ibland tummel”, berättar Peter.

Vädret visade sig från sin bästa sida och redan näst sista dagen hade de hoppat alla sina förbetalda hopp – utan att lyckas.

”Det bästa försöket saknade bara några grepp, så det var frustrerande att veta att det var inom räckhåll.”

Inför sista dagen blev alla uppmanade att sätta in pengar till ytterligare två hopp.

”Den dagen kändes det på stämningen i gruppen att något var på gång. Alla var fokuserade och det fanns ett lugn i gruppen. Det första hoppet byggdes snabbt och stabilt och man kunde känna att den halvan av formationen som jag hade bakom ryggen flög utan mycket rörelse. Detta hopp var det bästa och den flög i åtta sekunder. Det var en nästan surrealistisk känsla”, säger Peter.

Och nästa hopp satt den. Juvelen.

”Det var en enorm upplevelse när den väl satt”, säger Sven.

En familj sedan 1990

För att bli uttagen till de här storformationsrekorden behöver man synas på något sätt och se till att hoppa stort, att öva med andra och visa upp sig.

”Både jag och Peter kan nog anses etablerade i storformationsvärlden. Jag

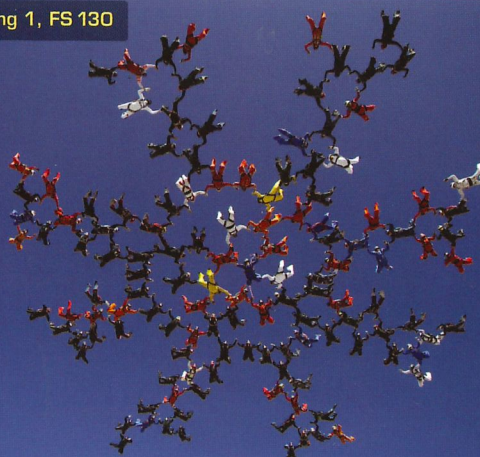
känner några sedan tidigt 90-tal. Man spenderar mycket tid på marken så man blir som en stor familj”, säger Sven.

Det bästa med storformationshoppning tycker han är att det är internationellt med många kulturer inblandade, att alla har ett gemensamt mål och är väldigt fokuserade.

”När det sitter ger det en enorm kick. Det blir en otrolig glädje när det är så många inblandade.”

Peter har hoppat storformation sedan 1999: ”De som hoppas med Sequential Games tillhör de mest erfarna storformationshopparna. Det är en fantastisk känsla att ha tagit en plats bland dem.” ■

Poäng 1, FS 130

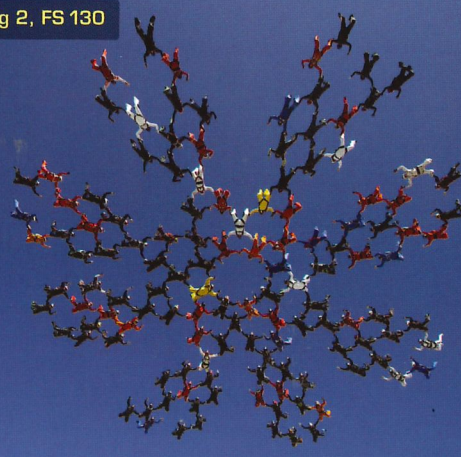
Andrey Veselov

Fullständiga greppsläpp

Andrey Veselov

Poäng 2, FS 130

Andrey Veselov

Den nordiska delegationen, "The Scandihoovians": Sven Mårtberg, Nadja Lönnroth, Ronny Holen, Carsten Cooper-Jensen, Kate Cooper-Jensen, Peter Ekström, Petri Mastola, Jorma Löfgren och Pål Bergan.